

vận động, có tới ba anh em SVSQ, mà Lương Tùng là một.

Sau khi Hội được chính thức thành lập, Lương Tùng trở thành Thủ Quỹ đời thứ hai (thủ quỹ đời thứ nhất cũng là một SVSQ). Xét cho cùng, công việc trong một hội đoàn cựu quân nhân mang danh xưng “ái hữu” cũng chẳng có gì đáng gọi là nặng nề, bận rộn, nhưng về mặt tinh thần, bắt buộc phải “hăng”. Và chàng SVSQ Lương Tùng hăng hơn ai hết.

Nhưng chỉ hăng thì chưa đủ, mà phải có “máu Không Quân”, tinh thần “**một ngày Không Quân, một đời Không Quân**”.

Chính vì hai yếu tố ấy mà các cựu SVSQ/KQ đã yêu mến quân chủng của mình, hãnh diện vì quân chủng của mình, và trung thành với quân chủng của mình tới mức khiến ai cũng phải cảm phục!

Theo lời trần trời, tang lễ của Lương Tùng được tổ chức đơn giản, ngắn gọn. Không có nghi thức phủ cờ, bởi vì anh cho rằng trong cương vị một SVSQ, anh chưa có một chút công lao với non sông đất nước như các vị đàn anh đã vào sinh ra tử, anh chỉ xin bỏ vào quan tài một cái mũ ca-lô xanh, tượng trưng cho màu cờ sắc áo của một quân chủng, một đời người.

Hầu như tất cả mọi hội viên Hội Ái Hữu Không Quân QLVNCH tiểu bang Victoria, từ các SVSQ tới các vị niên trưởng trên “8 bố”, đã hiện diện trong buổi thăm viếng và tang lễ của Lương Tùng.

Tang lễ không rầm rộ nhưng gây nhiều xúc động. Riêng trong tôi còn thêm niềm hãnh diện. Hãnh diện vì một người đàn em trong quân chủng, một cách chính xác là một “SVSQ”, lại được nhiều người ngoài Không Quân quý mến, tiếc thương tới mức ấy.

Lương Tùng 1953-2015

Cũng chính trong tang lễ của Lương Tùng, nhìn anh em Hội viên đứng hai bên quan tài chào vĩnh biệt, tôi chợt nhớ tới người KQ bay khu trục đã gặp cách đây hơn 20 năm, và nhận ra mình là một kẻ may mắn; may mắn bởi vì sau khi sống với những gì một thời đã yêu, một đời để nhớ, tôi sẽ không ra đi trong cô đơn, lạnh lẽo.

• Nguyễn Hữu Thiện
Melbourne, 25/11/2015

đại bàng gãy cánh

*Hoa Phượng
Người Đứng Mìnigun*

*Quy gói xuống nửa cánh chim gỏi lại
Đứng lên đi hai cánh rộng xoè bay
Trách nhiệm nặng nề từ tổ quốc trao tay
Không Quân Việt Nam, bước chân vào cuộc chiến*

*Cặp Không Quân, bạn, thù, đêu “Ấu yếm”
Các cô lúc nào cũng vẫn thế mà thôi
Vừa thấy mặt nhau, đã vội trách yêu rồi ..
Mỗi lần gặp là một lần nghe chửi ..!!*

*Không Quân các anh ai cũng lười như ... hủi
Có mấy ngày về phép để thăm em
Cặp phim hay, đã chẳng dắt đi xem
Còn nằm ườn xác gọi phone choem gái ??*

*Thấy bản mặt là muốn..... néo cho mấy cái
Nhưng mà rồi nghĩ lại cũng thương thương
Tha bao nhiêu lần mà tật cũ vẫn như thường
Mỗi lần em giận là nhờn nhờn cười.....lấy điểm*

*Lính như vậy mà cũng đòi tác chiến
Tay chân khẳng khiu thì nhắm đánh được ai
Chỉ có nước cho đi tán gái là tài
Người ta thương cũng chỉ vì chót đại*